

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Ivo Pospíšila a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, týkající se žaloby proti rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 5. 2019, č. j. 19043/19/5100-31462-704389, č. j. 19051/19/5100-31462-704389 a č. j. 19057/19/5100-31462-704389, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 19. 9. 2019, č. j. 54 Af 32/2019 – 46,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení shora uvedených rozhodnutí, kterými žalovaný zamítl odvolání proti rozhodnutím správce daně o zastavení odvolacího řízení ve věci doměření daně z nemovitých věcí dle § 112 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, z důvodu, že žalobkyně ani přes výzvu správce daně neuvedla v odvolacím řízení žádné důvody nezákonnosti dodatečných platebních výměrů. Krajský soud v Praze napadeným usnesením žalobu odmítl pro opožděnost.

[2] Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, v níž namítá, že žalobu podala včas faxem poslední den lhůty pro její podání. V kasační stížnosti požádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[3] Žádost stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce Nejvyšší správní soud zamítl usnesením ze dne 6. 2. 2020, č. j. 1 Afs 382/2020 – 36, neboť doložené podklady v kontextu nyní projednávané věci nejsou dostatečným podkladem pro přiznání osvobození od soudních poplatků. Stěžovatelka neposkytla soudu dostatečný přehled o své majetkové a příjmové situaci. Nejvyšší správní soud vzal taktéž v úvahu, že stěžovatelka napadá kasační stížností usnesení, kterým krajský soud odmítl žalobu pro opožděnost, a není přitom sporu o tom, že žaloba v písemné podobě byla odeslána prostřednictvím provozovatele poštovních služeb po lhůtě k podání žaloby (předchozí faxové podání přitom prokázáno nebylo). I v nyní projednávané věci se přitom podle všeho nejedná v prvé řadě o ochranu hmotných práv stěžovatelky (kdy stěžovatelka neuplatnila v řízení o odvolání proti dodatečným platebním výměrům žádné důvody a lhůtu k podání správní žaloby zmeškala). Stejně tak je tomu v řadě dalších řízení, která stěžovatelka před správními soudy iniciuje.

[4] Usnesením ze dne 6. 2. 2020, č. j. 1 Afs 382/2020 – 36, soud zároveň vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení buď předložila plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soud stěžovatelku taktéž poučil, že pokud výzvě ve stanovené lhůtě nevyhoví, bude kasační stížnost odmítnuta. Ve stejné lhůtě soud vyzval stěžovatelku k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost a poučil ji o následcích nezaplacení. Toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno fikcí ve čtvrtek dne 27. 2. 2020, stanovená lhůta tak uplynula v pátek dne 13. 3. 2020. Stěžovatelka na toto usnesení reagovala podáním ze dne 13. 3. 2020, v němž opětovně požádala o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a osvobození od soudních poplatků. Uvádí, že došlo ke změně jejích faktických poměrů a veškerý její majetek je obestaven v důsledku nezákonných exekucí, což muselo být soudu známo. Navrhuje taktéž zrušit § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s., pro řízení o kasační stížnosti platí, že *stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*

[6] Stěžovatelka ani přes výzvu soudu a řádné poučení nedostatek zastoupení ve stanovené lhůtě neodstranila. O opakované žádosti stěžovatelky o ustanovení zástupce a osvobození od soudních poplatků již Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, neboť toliko obecným a ničím nedoloženým poukazem na změnu faktických poměrů stěžovatelka žádá nové konkrétní skutečnosti, které by odůvodňovaly opakované rozhodnutí o žádosti, nedoložila (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2015 č. j. 8 Afs 201/2014 - 13).

[7] Povinnost zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti přitom Nejvyšší správní soud ve své ustálené judikatuře hodnotí jako legitimní a ústavně konformní (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2005, č. j. 2 Afs 77/2004 – 85).

[8] Protože stěžovatelka vytýkaný nedostatek podmínek řízení ve stanovené lhůtě neodstranila, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. Zbývá doplnit, že stěžovatelka přes výzvu a poučení ve stanovené lhůtě taktéž nezaplatila soudní poplatek za kasační stížnost, řízení o kasační stížnosti tak mohlo být také z tohoto důvodu zastaveno.

[9] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. března 2020

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu